

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. IV. Conciliorum auctoritate ostenditur, in hominibus post lapsum
manere libertatem indifferentiæ ad bonum & malum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

demeriti in humanis actibus &c. Est etiam amumeranda inter extraneas Philosophia opinionones, quia non solum contrariatur fidei, sed subvertit omnia principia Philosophia moralis &c. Hæc ille.

V.
Pontificum decretis ostenditur, in natura lapsa dari libertatem indifferentiam.

Michaël Baius propositiones suas retractavit.

VI.
Romanenses semper quædam propositionum Baii reliqua.

Innocentii X. statutum contra Iansenium

Jam verò solam immunitatem à coactione ad libertatem non sufficere, constat ex Bullis Pii Quinti, & Gregorii 13. in quibus hæc Michaëlis Baii propositiones damnantur: *Quod voluntariè sit, etiamsi necessariò fiat, liberè tamen sit.* Item: *sola violentia repugnat libertati hominis naturali.* Ista denique, *Homo peccat, etiam damnabiliter, in eo quod necessariò facit.* Baius ubi has & alias suas propositiones à sede Apostolica improbatas, & sub gravibus etiam censuris ac pœnis interdictas vidit, summorum se Pontificum decretis, magnâ sui laude, honorumque omnium gratulatione & applausu submitit, dictasque propositiones retractavit, suo nimirum approbare nolens, quod summi tribunalis calculo videbat rejectum.

Sopita tamen solummodo tunc est, non extincta flamma, & quædam adhuc abdite latebant scintillæ, quæ ope Iansenii erumpentes ingens tandem excitarunt incendium, quod magnam Europæ partem corripuit, donec grassanti jam invalescentique in dies, obviam eundem ratus Innocentius X. tum alia, tum hoc Iansenii effatum proscripsit: *Ad merendum & demerendum in statu natura lapsa non requiritur in Homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione:* hanc propositionem, inquit Pontifex, *Hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.* Pontificio ergo oraculo sancitum est, ad libertatem, merendi que ac demerendi potentiam, requiri immunitatem à necessitate, nec sufficere immunitatem à coactione: Id Pius, id Gregorius, id Innocentius declarant. Huic proinde veritati refragari salvâ fide nullus potest.

SECTIO QUARTA.

Conciliorum auctoritate ostenditur, in hominibus post lapsum manere libertatem indifferentiæ ad bonum & malum.

I.
Libertatem per peccatû Adæ perisse docent S. Bari.

II.
Quo pacto juxta Iansenium hominibus in statu natura lapsa industria sit necessitatis. Gratia medicinalis scilicet Iansenium ad bene operandum necessitatis.

HÆRETICORUM dogma est, libertatem indifferentiæ ad bonum & malum per peccatum Adæ in nobis esse sublatam, eamque Divi Augustini mentem esse contendunt. Tantundem præstat Iansenius; licet rem hanc modo nonnihil ab iis diverso explicet, quem etiam ex S. Augustino se hausisse dicitur. Alia tamen longè hac in parte est mens Divi Augustini, ut mox ostendam, quam vel non intellexit ille, vel, ut aliqui putant, malâ fide dissimulavit.

In eo ergo fixus & firmus est Iansenius, nempe per Adæ peccatum amissam in hominibus in hoc statu esse libertatem indifferentiæ ad bonum & malum: unde quicquid boni fit, ex gratiâ necessitante fieri affirmat; quicquid mali, ex necessitante concupiscentiâ liberè; nihil. Si ergo absit auxilium necessitans, quod gratiam medicinalem appellat, suoapte, inquit, nutu & naturâ corrupta pondere, ad malum quisque ita fertur, vel ineluctabili quadam vi rapitur potius, ut ab eo abstinere omnino non possit, sicque per primi parentis peccatum, loco libertatis ortam in nobis esse docet peccandi necessitatem: sui verò adit gratia, ita ejus vi ad

bonum impellimur, ut quantumvis quis velit, à bene operando cessare nequeat. Hæc ille: ex quibus concludit, nullam in naturâ lapsâ esse in hominibus libertatem indifferentiæ.

Sed hæc doctrina hæretica est, & in variis Conciliis ante natum Iansenium condemnata, in Concilio nimirum Senonensi, Colonensi, & aliis. Concilium verò Araucanum can. 25. expressè docet posse hominem baptizatum, si velit, bene vivere: potest verò etiam non bene vivere, ut quotidianâ constat experientiâ, nimis enim frequenter varios cernimus gravi admittentes facinora, & in omni se vitiorum cœno volutantes, pecudum similiores quàm hominum. Velle ergo potest homo & non velle, bene vel malè vivere, quæ est libertas indifferentiæ.

Rem tandem hanc, hominibus scilicet in hoc statu inesse libertatem indifferentiæ, multò clarior tradit Concilium Tridentinum: sessione enim 6. can. 5. sic habet: *Si quis liberum hominis arbitrium, post Adæ peccatum, amissum, & extinctum esse dixerit &c. anathema sit:* quo fulmine conflagravit penitus istud adversariorum commentum, & in cineres est redactum. Nec ad hoc Concilii pronuntiatum effugiendum sufficit, quod respondent aliqui, solum scilicet damnare Concilium eos, qui in nobis negant dari libertatem à coactione, non à necessitate: contrâ enim est manifestè; hoc namque decretum adversus Lutherum & alios sancitum est: hi autem libertatem à coactione non negabant, sed solum à necessitate, seu libertatem indifferentiæ, & hoc nomine illos damnat Tridentinum, & consequenter eos omnes, qui horum vestigiis insistentes, hominibus in statu naturæ lapsæ negant libertatem indifferentiæ.

Secundò hoc idem docet Concilium eadem sessione can. 6. *Siquis, inquit, dixerit, non esse in potestate hominis vias suas malas facere &c. anathema sit:* ergo juxta Concilium non habent gratiam illam necessitantem Iansenii, huic siquidem secundum illum resistere homines non possunt, ac proinde nec vias suas facere malas.

Tertiò denique eandem veritatem apertius adhuc tradit, & libertatem indifferentiæ in nobis stabilit ibidem Concilium can. 4. ubi sic loquitur: *Si quis dixerit liberum hominis arbitrium à Deo motum, & excitatum, nihil cooperari assentiendo Deo excitanti &c. neque posse dissentire, si velit, &c. anathema sit.* Ex quibus conficitur primò, gratiam, quam Deus hominibus ex suâ benignitate jam largitur, non esse illam necessitantem, cum huic juxta Iansenium resistere nemo possit, nec illi dissentire. Deinde cum dicat Concilium, posse hominem Deo excitanti & vocanti assentiri & dissentire, apertè in nobis astruit libertatem indifferentiæ: quod etiam clariùs adhuc docet sess. illâ 6. cap. 5. ubi cum dixisset hominem Dei gratiâ liberè assentiri, ait posse eum gratiam illam abicere: ergo hæc gratia ad assensum non necessitat, sed integrum cuique est, vel assentiri illi, vel non assentiri, & abicere, ergo in hoc statu circa bonum & malum habemus libertatem indifferentiæ.

Conciliorum ergo decretis sancitum videmus, liberos nos esse, non à coactione tantum, sed etiam à necessitate, quorum quisquis auctoritati refragatur, nã is Catholici nomen non meretur. Nunc Sacrarum Literarum testimoniis eandem veritatem firmemus.

III.
Docent Concilia homines in statu natura lapsa habere libertatem indifferentiam.

IV.
Iansenii doctrinam libertatem à coactione non negant, sed libertatem à necessitate.

Propter nulli hoc Concilium damnare conatur.

V.
Docet Concilium si in bono potestate vias suas malas facere.

VI.
Libertatem indifferentiæ apertè ex Concilio ostenditur.

Ita Divi Augustini assensum præstat homo, ut si non præstat.

VII.
Concilium decretis refragari Catholici nomen non meretur.